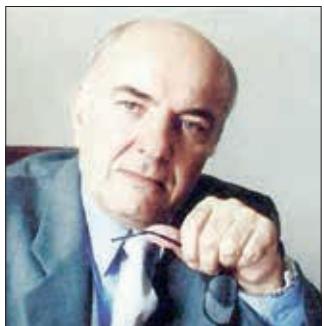

Anadilli mətbuatın avanqardı

Mətbuat ruhum ömür yolumdur. Əmək fəaliyyətimin 35 ili "Kommunist" qəzeti redaksiyasında keçib. Hələ tələbəlik illerimden bu qəzetdə yazılarım dərc edilirdi. Bu qəzetdə işləmək mənim ən ülvi arzum idi. Belə istək çoxlarının üreyindən keçirdi.

"Kommunist" qəzeti respublikanın 1 nömrəli mətbuat orqanı idi. Geniş ictimaiyyət də, bütün idarəedici orqanlar da bu qəzeti Azərbaycan mətbuatının bayraqdarı qəbul edirdilər. Nədən ki, qəzeti ideya-siyasi səviyyəsi zamanın, həm də xalqın tələblərinə tam uyğun idi. Bu səbəbdən idi qəzet həftənin altı günü hər dəfə yarım milyon həddində tirajla nəşr olunurdu (Rəsmi məlumat: 1981-ci ilde SSRİ-nin müttəfiq respublikalarında çap olunan ən yüksik tirajlı gündəlik qəzetlərin sıyahısı belə sıralanırdı: Birinci yerde Kiyevdə çıxan "Pravda Ukraina" qərarlaşmışdı – tirajı 560 min nüsxə idi. İkinci yerde Bakıda nəşr edilən "Kommunist" qəzeti idi – gündəlik tirajı 468 min nüsxə ... Yerevanda isə ən çox tirajı olan rus dilində çıxan "Kommunist" idi – gündəlik 52 min nüsxə ilə).

Hər il respublikanın hər tərəfindən, keçmiş SSRİ-nin müxtəlif yerlərindən, xarici ölkələrdən, qalaq-qalaq, on minlərlə məktub alırdı "Kommunist" redaksiyası. Məktublar şöbəsi onları diqqətlə çeşidləyir, ayda bir neçə dəfə "Məktublar sehifesi" verilirdi. Redaksiyaya məktub axınının belə çox olması insanların bu qəzete inamının göstəricisi idi. Məktubların böyük əksəriyyəti yerlərdəki haqsızlıqlardan, qanun pozuntularından, dolanışq çətinliklərdən, digər mənfi hallardan bəhs

edirdi. Yəni, şikayətçilərin əli hər yerdə üzüləndən sonra, məktubla axırıncı ümidi yeri kimi inandıqları-güvəndikləri "Kommunist"ə üz tuturdular. Çünkü "Kommunist" qəzeti radaksiyasında müraciətlərə diqqət güclü idi. Yazınlara "hər məktubun arxasında bir canlı insan durur" amali ilə yanaşılırdı.

Bir qayda olaraq, dövrünün müxtəlif cəhətləri, həyatı əhəmiyyətli qanun ve qərarlar bu qəzetdə dərc edilir, bəzən ümumxalq müzakirəsinə çıxarılırdı. Dövlət idarəciliyinin bir vəsiləsinə çevrilmişdi bu qəzet. Hər zaman Azərbaycanla əlaqədar çox yünlü məsələlərə dərhal öz münasibətini bildirirdi. Milli dilin saflığı, orfoqrafiya qay-

bir fakt da sübut edir: Qəzeti 10-dan çox şöbəsindən – sənaye, tikinti, nəqliyyat, kənd təsərrüfatı, elm və təhsil, ədəbiyyat və incəsənet, məktublar və kütləvi iş, xəbərlər, yerli mətbuat, idman, elanlar və sairədən fərqli olaraq, adını çəkmədiyin təkcə bir şöbə partiya məsələlərini işləyirdi. "Kommunist" partiya mətbuatından üstün olaraq, ictimai-siyasi, kütləvi, başqa sözlə, "xəlqi" qəzet idi. Heç də təsadüfi deyil ki, "Kommunist" in davamçısı "Xalq qəzeti" adlanırdı.

Belə sıqlıtınə görəydi ki, bu qəzeti xalq sevirdi. Onu hər yerdə gözləyirdilər. Elm-incəsənet adamları, şair və yazıçılar, ictimai xadimlər, rəhbər vəzifəlilər müntəzəm olaraq bu qəzette çıxış edirdilər. Onun redaksiyasında çalışmaq arzusunda olanlar isə saysız-hesabsız idi. Biri də mən idim...

kiməsizi təmənnasız surətdə işe qəbul etdi... Sonralar "Kommunist" in başqa bir redaktoru Rəşid Mahmudovdan da sonsuz qayğı və etimad görmüşəm. Məkanları cənnət olsun, bu unudulmaz nəcib insanların!

Adlarını sadaladığım bu iki mahir, fədakar jurnalist-dən savayı, Cəmil Əlibəyov, Ramiz Əhmədov, Tofiq Rüstəmov, onlardan illerle əvvəl İsrafil Nəzərov, Xasay Vəzirov, Əli Vəliyev daha bir neçə ictimai-siyasi xadim "Kommunist"ə cəfəkeslikə redaktorluq ediblər. Cəfəkeslik ifadəsini ona görə işlədirəm ki, onlar çətin, riskli olsa da, xalq mənafeyini partiya təzyiqlərinə qurban vermədən qoruya biliblər. İndi dönüb keçmişə nəzər salanda bəlli olur ki, məqsədi-məramı partiyadan çox doğma xalqına xidmet etmək olub bu redaktorların. Belələrinin sayəsində "Kommunist" qəzeti dövrünün çox yünlü, mürkkəb, qalmaqallı, məşəqqətli zamanında millətin tərəfində durub, imkani daxilində öz obyektiv, ədalətli sözünü deyib.

1991-ci ilin 19 avqustunda Moskvada SSRİ-nin bir qrup rəhbərinin "Qorbaçov yenidənqurmasına" qarşı uğursuz dövlət çevriliyi cəhdini müqabilində avqustun 24 və 25-də Sov.İKP MK-nın son plenumu çağırıldı. Plenum Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının ləğv edilməsi qərarına gəldi. Buna müvafiq olaraq Azərbaycan Kommunist Partiyası da ləğv edildi. Ölkədə "Kommunist" sözü "xalq düşməni" ifadəsinin sinoniminə çevrildi. Uzun illər xalqa, dövlətçi liyə sədaqətə xidmet etmiş, partiya mətbuatından daha çox kütləvi-ictimai nəşr olan "Kommunist" qəzeti də məhz bu zaman bütünlükle xalqın tərəfinə keçdi. Nə yaxşı ki, "Kommunist" qəzətini bugünkü "Xalq qəzeti" əvəzlədi...

dalarının tənzimlənməsi, bir sıra əcnəbi sözlərin dilimizdə qarşılığının mətbuatla çıxarılması uğrunda mübarizədə qəzet öncül mövqədə olub. SSRİ-nin son Konstitusiyasının layihəsinin müzakirəsində Azərbaycan SSR-də dövlət dilinin Azərbaycan dili qəbul olunması uğrunda öz sehifelerində geniş müzakirələr açılmışdı.

Bunları yazmaqda məqsədim bildirməkdir ki, bu qəzeti adı "Kommunist" olsa da, amali-məsləyi dövlətçiliyə, azərbaycanlılığı, xalqa sədaqətlə xidmet idi. Bunu belə

1970-ci ilin dekabr ayında Bakıdakı digər respublika qəzətləri redaktorlarının sırin vəndindən fərqli olaraq "Kommunist" in redaktoru Ağababa Rzayev mənə şirin vəd vermedi, qətiyyətlə və konkret dedi: Get, Bakı şəhərində passport qeydiyyatına düş, gəl, səni işə götür! Bu müşkül işi həll etmək üçün 10 güne qədər vaxt itirdim. Fəqət, Ağababa müəllim sözünün üstündəydi. Bu redaksiyada işə düzəlmək istəyində olan coxsayılıların adam-nəferinə, tapşırıqlara məhəl qoymadan mənim kimi

**Rafiq HƏSƏNOV,
"Xalq qəzeti"nin
sabiq xüsusi müxbiri**